

Sagotexter sagopåsar

Rödluvan och vargen

Folksaga

Det var en gång en liten flicka som kallades Rödluvan. Hon hade en röd luva som hon fått av sin mormor. Rödluvan bodde med sin mamma i en liten stuga i en stor skog. Hennes snälla gamla mormor bodde i andra änden av skogen. En dag gick Rödluvan höra att hennes gamla mormor hade blivit sjuk. Då ville hon gå och hälsa på henne. Rödluvans mamma packade en korg med vin och kakor.

- Var nu rädd om dig och gå raka vägen till mormor, sa mamman.

Rödluvan tyckte det var härligt att gå i skogen. Solen lyste och hon kände sig glad. Plötsligt mötte hon en varg!

- Vart ska du gå? frågade vargen.

- Jag ska hälsa på min sjuka mormor, svarade Rödluvan.

- Ska du inte plocka blommor och ta med till henne? frågade vargen.

- Jo, det ska jag göra, svarade Rödluvan.

Rödluvan gick längre och längre in i skogen. När hon kom fram till en äng och såg alla vackra blommor, stannade hon. Hon plockade en stor fin blombukett. Efter en stund kände sig Rödluvan trött och satte sig för att vila. Under tiden letade sig vargen fram till mormors stuga. Han hittade den under de tre ekarna. Vargen smög sig fram till dörren och knackade på.

- Vem är det? ropade mormor från sin säng.

- Det är bara jag, Rödluvan, som kommer med kakor och vin, svarade vargen.

- Välkommen min lilla flicka. Dörren är öppen! ropade mormor. Då sprang vargen raka vägen fram till sängen där mormor låg och låste in henne i en garderob.

Vargen bestämde sig för att klä ut sig till mormor. Han tog på hennes kläder och satte hennes nattmössa på huvudet. Sedan la han sig i hennes säng och väntade på att Rödluvan skulle komma. När Rödluvan hade plockat en stor bukett blommor sprang hon till mormors stuga. Dörren var öppen, så hon gick in. Hon gick till mormors säng och sa:

- Men mormor, vilka stora öron du har!

- Det är för att jag ska höra dig bättre.

- Men mormor, vilken stor mun du har!

- Det är för att jag bättre ska kunna äta upp dig! sa vargen och tog ett skutt ur sängen. Rödluvan skrek så högt hon kunde och en jägare som var i skogen utanför hörde hennes skrik. Jägaren rusade in i stugan och hjälpte Rödluvan försvara sig mot vargen och sen släppte de ut mormor ur garderoben. Både Rödluvan och mormor var så glada att de blivit räddade. Sedan sprang vargen till skogs och kom aldrig mer igen.

Sagotexter sagopåsar

Bockarna Bruse

Norsk folksaga

Det var en gång tre bockar, som skulle gå till ängen och äta sig feta. Det var lilla bocken Bruse, mellanbocken Bruse och stora bocken Bruse. På vägen dit fanns det en bro över en å och under den bron bodde ett otäckt troll. Först kom lilla Bocken Bruse och skulle över bron. Tripp, tripp, trapp, lät det i bron. "Vem är det som trippar på min bro?" skrek trollet. "Det är lilla bocken Bruse. Jag ska till ängen och bli fet", sa bocken med sin ljusa röst. "Nu kommer jag och äter upp dig!" sa trollet. "Åh, nej, ta inte mej, för jag är så liten. Vänta lite, så kommer den mellersta Bocken Bruse. Han är mycket större!" "Okej då" sa trollet.

Efter en liten stund kom den mellersta Bocken Bruse. Tripp, trapp, tripp, trapp, lät det i bron. "Vem är det som trampar på min bro?" skrek trollet. "Det är bara den mellersta Bocken Bruse, som ska till ängen och bli fet", sa bocken med

sin ganska kraftiga röst. "Då kommer jag och äter upp dig!" skrek trollet. "Åh nej, ta inte mej! Vänta lite, så kommer den stora Bocken Bruse, han är mycket, mycket större!". "Okej då" sa trollet otåligt.

Sen kom den stora Bocken Bruse. Klamp, klamp, klamp lät det i bron. Den bocken var så tung att det knakade och brakade i bron. "Vem är det som klampar på min bro?" skrek trollet. "Det är den stora Bocken Bruse", sa bocken med sin dånande röst. "Då är det dig jag väntat på och nu kommer jag och äter upp dig!" skrek trollet. "Ja, kom du bara!", sa bocken. Och så rusade han på trollet och stängade det så hårt att det for iväg långt bort och ner i ån. Och tack vare det kunde alla tre bockarna Bruse gå till ängen för att äta sig tjocka och feta.

Sagotexter sagopåsar

Prinsessan på ärtan

H.C Andersen

Det var en gång för länge sedan i ett land, som ligger långt borta. Där bodde en kung och en drottning med sin son. Kungen och drottningen började bli gamla och ville därför lämna över kronan till sin son prinsen, så han skulle bli landets kung. Det var bara ett problem, prinsen hade ingen fru, så vem skulle då bli landets drottning? Kungen pratade med sin son. Prinsen lovade då att han skulle rida ut i världen för att leta efter en fru. Drottningen förmanade då sin son att det måste vara en riktig prinsessa. Det lovade prinsen att tänka på.

Prinsen red ut i vida världen för att leta efter en fru, men ingenstans fann han henne. Efter att ha varit hemifrån länge återvände han hem. Han var jätteledsen att komma hem utan en fru. Även kungen och drottningen blev ledsna. Prinsen förklarade att så fort han hade funnit någon, som han trodde skulle passa så visade det sig att det inte var någon riktig prinsessa.

En kväll när kungen, drottningen och prinsen satt framför brasan och spelade ett sällskapsspel, utbröt ett fruktansvärt oväder. Det åskade, blixtrade och regnet öste ner. Det blåste upp till en riktig storm, en gren slog hårt mot fönstret. Det var riktigt kusligt.

- Vilken tur att vi är inomhus och har det varmt och skönt, sa kungen. Just då hördes ett väldigt bultande på slottsporten.

- Vem kan det vara som är ute i det här ovädet, sa drottningen.

Strax därpå kom en betjänt in i rummet och meddelade att det stod en fruktansvärt blöt och eländig flicka ute i hallen.

- Hon säger att hon är en prinsessa, sa betjänten.

Drottningen följde med betjänten ut i hallen och där stod en ledsen flicka, som undrade om hon kunde få sova över på slottet en natt. Hon berättade att hon hade gått vilse när det hemska ovädet hade brutit ut.

Drottningen frågade henne om hon verkligen var en riktig prinsessa. Vilket flickan lovade att hon var. Drottningen lovade henne att hon skulle få stanna över natten, men först skulle hon få torra kläder och något att äta. Drottningen gick själv för att göra i ordning gästrummet.

Hon bad tjänarna hämta tjugo madrasser och tjugo ejderdunbolster. Sedan bäddade hon själv sängen, men allra underst la hon en liten ärtä.

Dagen därpå frågade de flickan hur hon hade sovit.

- Fruktansvärt dåligt!, sade flickan. Det var som om det har legat en stor knöl i sängen.

- Jag är alldeles blå och brun över hela kroppen, sa flickan.

Då såg drottningen mycket nöjd och glad ut, för det måste ju vara en riktig prinsessa, som hade ett sådant ömtåligt skinn så hon kunde känna den lilla ärtan genom tjugo madrasser och tjugo bolstrar.

Då frågade prinsen om prinsessan ville gifta sig med honom och det ville hon gärna. Sedan blev det bröllop och så levde de lyckliga i alla dagar.